

žalobu proti určité osobě a odůvodniti náhradní nároky. Je tu tedy třeba určité vědomosti, a to nejen o škodlivé události samé, nýbrž i o jejím škodlivém účinku. To vše bylo v projednávaném případě. Žalobkyně sama přednesla, že hned po operaci měla v nohách veliké bolesti, že byla sedm týdnů v nemocnici, potom ještě 18 měsíců upoutána na lůžko a že až do žaloby měla veliké bolesti a byla nezpůsobilá i k domácí práci. Vzhledem k tomuto dlouhému trvání poruchy zdraví musela již dávno žalobkyně věděti, že jde o trvalý stav a mohla zajisté dávno před třemi roky podáním žaloby se domáhati ušlého zisku i bolestného, a to podle ustanovení § 1325 obč. zák. a § 406 c. ř. s. aspoň za dobu až do vynesení rozsudku (Sb. n. s. čís. 11991). Odvolává-li se žalobkyně na to, že věřila, že se uzdraví a že jí to také žalovaný opětně sliboval, nemá toto její subjektivní přesvědčení významu, když všechno objektivní stav, jak vyplývá z jejího přednesu, nasvědčoval trvalé chorobě a žalobkyně byla dokonce po propuštění z nemocnice jinými lékaři než žalovaným ošetřována, takže mohla správnost příslibu žalovaného dáti přezkoumati jiným lékařem. Nárok žalobkyně z tvrzeného škodného činu zanikl proto promlčením.

Čís. 15600.

K § 4, odst. 2 vl. nař. čís. 116/35 Sb. z. a n.

Závaznost zákonodárcova výkladu pro všechny spory, jež mají býti ještě rozhodnuty.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1936, R I 1054/36.)

Žalující společenstvo řezníků a uzenářů předneslo, že žalované konsumní družstvo, ač tomu bránily jeho stanovy, prodávalo zboží též nečlenům, čímž se podle tvrzení žalujícího společenstva dopustilo jednání proti zákonu o nekalé soutěži, tím spíše, že mohlo prodávati zboží levněji vzhledem na nižší režii pro výhody poskytnuté mu berním zákonodárstvím. Žalující společenstvo se proto domáhá výroku, že žalované družstvo svým jednáním prohřešilo se proti ustanovením zákona o nekalé soutěži a že jest proto povinno od svého jednání nadále upustiti. **P r v ý s o u d** žalobu odmítl. **O d v o l a c í s o u d** uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl a v otázce, o níž jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

V ustanovení § 4, odst. 2 vlád. nařízení ze dne 18. května 1935 č. 116 Sb. z. a n. není obsažena změna zákona proti nekalé soutěži, nýbrž dlužno je posuzovati jako autentickou interpretaci tohoto zákona, pokud jde o činnost výdělkových a hospodářských společenstev tam blíže uvedenou, v tom smyslu, že v nedovoleném rozšiřování činnosti oněch kor-

porací na osoby, jež nejsou jejich členy, nelze spatřovati jednání, jež by v hospodářském styku bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže. Tímto výkladem je zcela jasně vysloveno, že zákonodárce nesouhlasí s výkladem, jehož se zákonu proti nekalé soutěži dostalo v judikatuře v příčině oné činnosti, a že má býti zákon ten v tomto směru napříště vykládán tak, jak jest uvedeno v § 4, odst. 2 cit. vl. nař., a že by tak měl býti vyložen již také dříve, aby výklad byl v souhlasu s pravou vůlí zákonodárcovou. To pak vede důsledně k stanovisku, jež je vyjádřeno v § 8 obč. zák., že totiž onoho, nyní již závazného výkladu zákonodárcova musí býti použito na všechny případy, které ještě mají býti rozhodnuty, aniž lze mluvit o nabytých právech z výkladu judikatury, který zákonodárce neuznal za správný. Protože pak v § 4, odst. 2 cit. vl. nař. není omezení ve smyslu poslední věty § 8 obč. zák. o., bylo jeho výkladu použití po dni účinnosti vládního nařízení také v souzeném případě. Tím padá důvod, pro který odvolací soud rozsudek procesního soudu zrušil.

Čís. 15601.

Souvislost ustanovení § 1117 obč. zák. s předpisem § 1096 obč. zák.

Nájemník jest oprávněn k předčasnému zrušení nájemní smlouvy, byl-li v užívání najaté věci rušen třetí osobou tak, že se tím najatá věc stala nezpůsobilou k smluvenému užívání.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1936, Rv I 2771/34.)

Proti žalobě na zaplacení nájemného za výpovědní lhůtu namítla žalovaná, že zrušila vzhledem k § 1117 obč. zák. důvodně, a to s okamžitou účinností nájemní poměr se žalobkyní, neboť byla v užívání bytu rušena osobami v domě bydlícími tak, že se tím stal pronajatý jí byt k vymíněnému užívání nezpůsobilý. P r v ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ō v o d y:

Odvolací soud vychází z názoru, že předpokladem předčasného zrušení nájemního poměru podle § 1117 obč. zák. jest výhradně jen vadnost pronajaté věci, kterou prý nelze spatřovati v tom, je-li nájemník v užívání najaté věci omezen třetí osobou. Tomuto názoru nelze přisvědčiti. Při výkladu § 1117 obč. zák. jest přihlížeti k předpisu § 1096 obč. zák. podle něhož jsou pronajímatelé povinni odevzdati a udržovati věc pronajatou na své útraty v upotřebitelném stavu a nerušiti nájemníka ve vymíněném užívání neb požitku. Podle § 1117 obč. zák. jest nájemník oprávněn odstoupiti od smlouvy bez výpovědi i před uplynutím vymíněné doby, když najatá věc bez viny nájemníkovy se ocitne ve stavu nezpůsobilém k vymíněnému užívání. Tento doslov nevylučuje výklad,